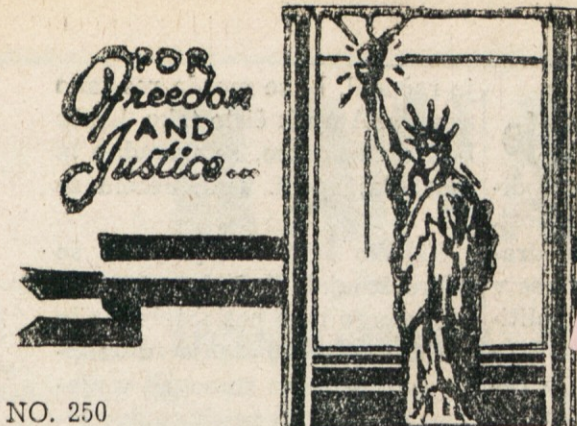

AMERIŠKA DOMOVINA

Antonia Pavlic 7-8-6
7019 - 60th Lane
Ridgewood
Brooklyn, N.Y. 11227

AMERICAN IN SPIRIT
BORN IN LANGUAGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, TUESDAY MORNING, DECEMBER 30, 1969

STEV. LXVII - VOL. LXVII

Hrušč vpliva na telo, je vsestransko škodljiv

Zdravniki so dognali, da vpliva že na otroka v materinem telesu in mu pušča neželjene posledice za kasnejše življenje.

BOSTON, Mass. — Tu so se zbrali v začetku tedna na tridnevni posvet Ameriške zveze za napredek znanosti strokovnjaki vseh vrst iz ZDA, Kanade, Avstralije, Argentine, Francije, Nemčije, Izraela, Rusije in od drugod. Dr. Bruce L. Welch iz Baltimorja, Md., je opozoril na škodljiv vpliv hrušča na človekovo telo in duha. Napovedal je, da bomo v naslednjem desetletju nemara posvetili temu vprašanju večjo pozornost.

Strokovnjaki za vpliv hrušča na človeka so prvič predložili in primerjali svoje skušnje in dognanja o tem vprašanju. Zaključili so, da prekomeren hrušč škoduje človeku, četudi se ga "je navadil". Važno ni niti to, ali hrušč služi ali ne, škoduje mu še vedno. Vpliv hrušča so namreč opazovali na spečih osebah in na gluhih.

Vse, kar je važno, je obseg hrušča in čestost, ko mu je človek izpostavljen. Mal sum utegne stisniti žile speče osebe, medtem ko buden človek lahko prenese večji hrušč brez posebnega učinka za določeno dobo, posebno če je predan svojemu poslu in hrušča ne opazi.

V povprečnem ameriškem domu je hrušča za nekako 40 deciblov. Težek tovrstnik, ki pelje hitro mimo nas, povzroča hrušč do 90 deciblov, jet letalo še dosti več, prav tako rock-and-roll in šljuna glasba. Ta dosega 120 deciblov.

Hrušč in hrup, ki so mu izpostavljeni noseče matere, pustijo posledice na njihovih otrocih. Dr. Sontag iz Zahodne Nemčije je dejal, da so raziskave dognale, da se pri takih otrocih rad kažeja kasnejši strah in tesnoba. Človek se lahko zavaruje pred premočno svetlobo, pred premočnim hruščem nima naravne obrambe. Posledica tega je slabitev sluha. S tem se človeško telo brani pred škodljivim vplivom na ostale dele telesa, kar pa mu uspeva le delno, kot dokazujejo že dosedanje preiskave.

Nixon ne mara Kongresa javno pretrdo prijemati

WASHINGTON, D.C. — Ko so nekateri republikanci omenili predsedniku R. M. Nixonu, da bo lahko Kongres zaradi njegove sorazmerne male delavnosti v letošnjem letu prijemal tekmo volivne borbe kot Kongres, ki "ni storil nič", jim je povedal, da iz tega ne bo nič.

Predsednik R. M. Nixon je toliko skušen, da se zaveda, da bo moral s Kongresom delati tudi po volitvah in da bodo v njem v glavnem le ostali tisti, ki so v njem sedaj. Prijemati jih preostro, bi pomenilo nakopavati si po nepotrebnem težave za bodoče.

Vremenski
prerok
pravi:

Oblačno z dežjem in snegom. Najvišja temperatura okoli 32.

Novi grobovi

Joseph Bozic

Včeraj je v Chesterlandu, Ohio, umrl 76 let stari Joseph Bozich z 8451 Cranwood Drive, rojen v Selcah v Sloveniji, od koder je prišel v ZDA pred 56 leti, mož Anne, roj. Trselic, oče Josepha, Franka L., Stephen J. in Ann Friedel, 5-krat stari oče, brat Elizabeth Strukel, Franceta, Janeza in pok. Lojzeta (zadnji trije v Slov.). Bil je član Društva Naprej št. 5 SN-PJ. Pogreb bo iz Zakrajškega pokopnega zavoda jutri ob 9. dop., v cerkev sv. Anzelma ob 10., nato na All Souls pokopališče.

Mednarodna trgovina z zlatom na novo urejena

NEW YORK, N.Y. — Ker so cen za zlato na svobodnih trgih padle na raven \$35 za unčo in so tako enake uradni ceni narodnih bank, je bilo treba promet z zlatom na novo urediti. Po novem se bodo narodne banke še zmeraj držale načela, da ne kupujejo zlata na svobodnih trgih. To nalogo bo vršil Mednarodni monetarni fond.

Kupoval bo zlato, kadar bi cena začela trajno padati pod \$35 za unčo. Kadar bi bila višja, bi se ne pojavljali kot kupec. Narodne banke bi od njega lahko dobile zlato po uradni ceni, kolikor ga bo imel na zalogi. Svobodna cena zlata se bo torej vrtela okoli uradne. Nihče ne bo hitro kupoval zlata po višji ceni, kajti najbolj nerodni spekulanti so zadnja leta zgubili pri svojih spekulacijah do 20%, ako so kupili zlato po najvišji borzni ceni \$44.00 in ga držali do sedaj v svojih rokah. Pod \$35 zlato tudi ne bo padlo, ker bo Mednarodni fond plačeval zanj zmeraj uradno ceno za vsako količino, ki pride na trg.

Davčna uprava gleda v račune Črnih panterjev

WASHINGTON, D.C. — Zvezna davčna uprava je začela stikati po davčnih prijavah in za dohodki črnske skupine skrajnežev "Črni panter". Dognati hoče, če ni skupina v kakem pogledu v svojih finančnih operacijah kršila zakonov.

Politika prodajanja orožja se ne obnese

Če države, ki orožje hočejo kupiti, ne dobe tega v eni, ga gredo iskat v drugo državo.

WASHINGTON, D.C. — V državem tajništvu so strokovnjaki sestavili posebno poročilo, ki odgovarja na vprašanje, ali države, ki lahko izvažajo orožje, pa ga ne iz političnih razlogov, kaj dosežejo s tako politiko. Odgovor poročila je negativen in podkrepljen z vzgledi iz ameriške zunanje politike. Če ni prodajala orožja naša dežela, so ga pa kupci dobili v drugih državah. Zgodilo se je tudi, da je taka politika samo škodovala naši deželi. Tako skušnja sta napravili tudi Francija in Sovjetska zveza.

Naša dežela je kaj rada odbila predloge za prodajo orožja državam Latinske Amerike. Kdor ga ni dobil pri nas, ga je kaj hitro lahko kupil v Evropi. L. 1967 smo napravili isto skušnjo z Grčijo. Nismo hoteli prodati orožja novi grški vojaški diktaturi, ki ga je potem hitro kupila v Evropi. Ko sta se l. 1965 Pakistan in Indija spustili v vojskovanje, smo jima ustavili prodajo orožja. Pakistan ga je potem hitro kupil od Sovjetske zveze in Kitajske, Indija si je pomagala z lastno proizvodnjo in z dobavami iz ZSSR.

Leta 1946-1947 smo odklonili prodajo orožja Čangkajšku, da bi ga pripravili, da prizna teorijo dveh kitajskih držav, Čangkajšek se ni uklonil. Prav isto presenečenje so doživeli v Moskvi pri tovarišu Mau l. 1960. Mao je dobil pogoje za nakup, ostal je brez orožja, zato se je pa tem bolj zanašal nad Moskvu. Podobne neuspehe je dočakala Sovjetska zveza z Gano, Albanijo, Indonezijo, Irakom in Jugoslavijo. Več sreče niso imeli tudi Združeni narodi, ki so hoteli preprečiti prodajo orožja Južni Afriki.

Taka politika ima samo takrat uspeh, ako ima država, ki bi lahko prodajala orožje, pa ga ne, monopol v proizvodnji. Zato se naša dežela ne more načelno odločiti ne za eno ne za drugo politiko. Mora vsak slučaj pretehtati posebej.

Ko se jeze na Izrael, pripravljajo v Parizu dobave orožja Libiji

PARIZ, Fr. — Uradno se še vedno jeze in raziskujejo, kako je bilo mogoče petim bojnim čolnom, zgrajenim za Izrael, pa nato prodanim nazaj ladjedelnic, zapustiti Cherbourg in odpluti proti Izraelu, kamor bodo predvidoma pripluli danes, medtem pa vneto pripravljajo 200 tankov in 50 Mirage lovskih letal, ki jih hočejo prodati Libiji.

Libija je imela pogodbo o dobavi orožja in obrambnih naprav z Veliko Britanijo. Nova vlada ni tega dogovora hotela izpolnjevati, ker ji ni bil po volji. Tako se je pogodila s Francijo o dobavi 200 tankov in 50 Mirage bojnih letal.

Dobava tolikšne količine težkega orožja Libiji, ki ga nima za kaj rabiti, posebno ne sedaj, ko je v prijateljskih odnosih z Egipctom, bi brez dvoma vzbudila hudo razburjanje in pritožbe v Izraelu in seveda pri vseh njegovih prijateljih. Sedaj, ko je Izrael prišel po nekaj nenavadni poti do petih bojnih čolnov, računajo v Parizu, da ne bo v Izraelu toliko grmenja zaradi dobav tankov in letal Libiji.

Boje se, da bo zmanjkalo v morjih rib

NEW YORK, N.Y. — Poraba rib se je v zadnjih 20 letih potrojila. Strokovnjaki opozarjajo, da bo rib v svetovnih morjih začelo zmanjkovati, če se bo poraba v naslednjih 20 letih podvojila, kot računajo, da se bo.

Znak, da svarilo ni brez osnove, je v izginjanju obsežnih vlačkov slanikov v Severnem morju. Lov na te je začel pešati, peša pa seveda tudi industrija konzerviranja.

Zanimivo je, da poraba rib tudi v ZDA narašča, ukinitvev postaja za katolike ob petkih je imela le začasen vpliv in v glavnem le na prodajo svežih rib. Lani smo v ZDA pojedli raznih vrst rib v skupni vrednosti 1 bilijona dolarjev.

Vsak dan 100,000 sodov GULFPORT, Miss. — V državi Mississippi pridobije iz zemlje vsak dan 100,000 sodov olja. Vse to olje prihaja iz sorazmerno majhnih vrečev, skupno 106 v 29 okrajih države.

AZIJSKA INFLUENZA SE JE RAZŠIRILA PO EVROPI

Milijoni Evropejcev kihajo in kašljajo pod napadom influence, več tisoč pa jih je že tudi umrlo. — V Jugoslaviji je influenza, ki jo imenujejo v Evropi na splošno "honska vrsta virusa A2", zgrabila okoli 4 milijone ljudi. Od tega jih je nad tisoč umrlo.

LONDON, Vel. Brit. — Azijska influenza ali gripa, kakor jo nazivajo v Evropi, se je lotila milijonov ljudi po vsej Evropi. Več tisoč jih je na njej že tudi umrlo. V Franciji in Italiji, kjer je najprej dobila epidemično obliko, je začela azijska influenza nekaj malega popuščati, medtem ko postaja v Veliki Britaniji in v Skandinaviji hujša in se še dalje širi. V Britaniji je včeraj ostalo od dela preko milijon ljudi.

V Oslu, glavnem mestu Norveške, je poglaval v posteljo tudi samga kralja Olafa V. V Italiji naj bi na influenco umrlo doslej okoli 5000 ljudi. Ko je bila tam na višku, je bilo bolnih pred Božičem na njej okoli 15 milijonov ljudi.

V Jugoslaviji je po uradnih podatkih bilo bolnih v decembru na gripi okoli 4 milijone ljudi, preko 1000 jih je zaradi nje in od nje povzročenih zapletov umrlo. Posebno prizadeti so bili deli Bosne in predeli dalje na jug.

V Veliki Britaniji je prvi val oboljelih že prešel, ko se je nenadno pojavil drugi. Preko konca tedna so bile vse bolnice v Londonu polne na gripi bolnih. Oboljenja so težja in doslej

Hess se je srečal z družino po 28 letih

BERLIN, Nem. — L. 1941 je zbežal vodilni Hitlerjev sodelavec Rudolf Hess na Anglesko. Njegov takratni pobeg je bil prava uganka in je deloma še danes. Hess se je pa vrnil iz Anglije v Nemčijo direktno v zaporo v Nuernbergu, kjer je bil tudi obsojen na dosmrtno ječo.

Ze takrat je rekel, da se noče srečati s svojo družino, dokler bo v ječi. Besedo je držal. Je zadnji jetnik v ječi Spandau, je pa sedaj zbolel in so ga prenestili v angleško vojaško bolnico v Berlinu. Tja sta ga sedaj po 28 letih prišla obiskat njegova žena Ilza in sin Ruediger.

Podpredsednik Agnew razlaga ameriško zunanjo politiko

WASHINGTON, D.C. — Podpredsednik ZDA Spiro Agnew se je sporazumno s predsednikom ZDA R. M. Nixonom podal na politično potovanje v južno Azijo in Avstralijo. Namen potovanja je prodajanje sedanje Nixonove zunanje politike, ki bi nam morala biti dobro znana iz dosedanjih Nixonovih izjav, pa nam navadno ni. Nixon je namreč svoje poglede na našo zunanjo politiko razlagal ob več kot eni priliki, le redki so pa bili komentariji, ki so povežali vse Nixonove izjave v pregledno celoto. To pomanjkljivost je sedaj najbrže nehote popravil podpredsednik Agnew. Pot, ki jo bo opravil, je dolga, menda kar 23,000 milj, postaje so pa redke, saj jih bo le 10. Že do prve postaje je bilo potovanje dolgo, saj se je vleklo od Kalifornije do Filipinov. Po podpredsednika spremlja 10 časnika in ti so porabili priložnost, da so ga pregovorili za tiskovno konferenco, ki mu na njej ni

bilo treba gledati na uro in premišljevat, kaj vse ga še čaka do večera.

Agnew se je torej lahko pogovarjal s časniki po časi in mirno. Zato je lahko pregledno razvil vse osnovne misli sedanje republikanskega režima, ki se tičejo zunanje politike.

Agnew je najprvo omenil, da Nixon ne bo vetiral zakona o podpiranju tujine, ako bo v besedilo vključena postavka \$54.6 milijonov za moderne jetlovce za Čangkajška. Ta pripomba je važna radi tega, ker ta zakon še ni šel skozi celoten kongresni postopek. Bo prišel na vrsto ponovno po 19. januarju in ga bo Kongres izglasoval šele proti koncu januarja. Podpredsednikova izjava bo torej pomirila Čangkajška, čeprav mu ne more zagotoviti teh letal, ki naj bi modernizirala njegove letalske sile.

Agnew je dalje povedal, da bo Nixon najbrže razširil "Nixonovo" doktrino glede naših

obrambnih obvez z vzhodne Azije na ves svet. Nixon je svojo doktrino razvil prvič julija v govoru na otoku Guam. Bistvo njegove doktrine je v tem, da bo naša dežela samo prispevala k narodnim obrambam posameznih držav, ako bodo te države najprej same poskrbele za učinkovitost lastnih oboroženih sil. To se pravi, da Amerika ne bo načelno šla v nobene obveze do Južnega Vietnam.

Nixon je dalje naročil Agnewu, naj pove Čangkajšku, da Amerika ne bo zanemarila svojih obvez do Formoze, ako pride do pogajanj z rdečo Kitajsko. Usoda zneska \$54.6 milijonov za jetlovce ne bo vplivala na naše obveze do Formoze.

Ko se je Agnew ponovno vrnil na "Nixonovo doktrino", jo je razložil takole: 1. Amerika bo doslovno izpolnjevala vse sklenjene pogodbe. 2. Amerika bo dala nuklearno orožje na razpolago, kadar bi katerakoli velesila ogrožala azijske države. 3. Amerika bo

na vse načine pospeševala gospodarski napredek malih azijskih držav in zagovarjala sistem pokrajinskih gospodarskih skupnosti.

Končno je Agnew še dodal, da imata poleg Južnega Vietnam še Laos in Tajsko na svojem ozemlju domače upornike pod komunističnim vodstvom. Tajsko dobro obravnava problem domačega upora in se ni obrnila na Ameriko za pomoč v obliki, ki jo uživa Južni Vietnam.

Podpredsednikova izjava je važna zato, ker se vidi iz nje, da nima naša dežela z nobeno azijsko državo takih obvez, kot jih ima do Južnega Vietnam. Važna je tudi njegova izjava, da se Tajsko sama bori proti domačim gverilcem in ne zahteva od Amerike nobene operative vojaške pomoči. Zvezna vlada je to že večkrat poudarila, toda javnost ji tega ni zmeraj verjela. Podpredsednikova izjava bo že moral pripisati večjo resničnost.

Iz Clevelanda in okolice

Urad zaprt — Urad Ameriške Domovine bo jutri, 31. decembra, od popoldne dalje in na Novega leta, 1. januarja 1970, ves dan zaprt.

Osemdeset let — Rojak Anton Novak, 19600 Lake Shore Blvd. bo 1. januarja 1970 dopolnil 80 let. Čestitamo in mu želimo vse dobro!

K molitvi — Clanstvo Marijine legije pri Mariji Vnebovzeti je vabljeno nocoj ob sedmih v Zeletov pogrebni zavod k molitvi za pok. članico Josephino Kozel.

Clanice Podr. št. 41 SZS so vabljene danes popoldne ob dveh v Zeletov pogrebni zavod na E. 152 St. k molitvi za pok. članico Josephino Kozel.

Zadušnica — V četrtek ob 9.15 bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Louisa n. pok. Helen Bavec v spomin 27. obletnice smrti.

Kdo je izgubil ključ — Na E. 55 St. je bil najden ključ. Kdor ga je izgubil, naj kliče 432-1054.

Zadušnica — Jutri ob sedmih zjutraj bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Jožeta Lekana st. ob 1. obletnici njegove smrti.

Nov odbor — Klub slov. upokoencev za Newburgh ima za 1. 1970 sledeči odbor: predsed. Anton Perušek, podpredsed. John Fabjancic, taj. Antonia Stokar, 6611 Chestnut Rd., Independence, O. 44131, tel. 524-7724, zapis. Jennie Pugely, nadzor. Anton Režin, Anton Gorenc in Mary Shamrov, zastop. za Federacijo A. Perušek, A. Stokar, A. Režin, Anton Gorenc in Mary Shamrov. Seje so vsako 4. sredo v mesecu ob dveh popoldne v naslednjih SND: januarja, aprila, julija in oktobra na Maple Hts., februarja, maja, avgusta in novembra na E. 80 St., marca, junija, septembra in decembra pa na Prince Avenue.

Požar na E. 55 St. — Včeraj popoldne malo po četrti uri je nastal požar v zapuščenem poslopu na 1532 E. 55 St. Gasilci so mnenja, da so ogenj podtaknili kakšni zlobni uničevalci.

Poravnajte naročnino! Datum poteka naročnine je nad Vašim imenom na naslovu!

Mogočni pritoki

Najmanj 10 pritokov reke Amazonke je daljših in bolj vodnatih kot je reka Ren v zahodni Evropi.

Največ je potovalo delavcev v Jugoslavijo, Grčijo, Turčijo, Italijo, Španijo, Alžirijo in Portugalsko. Nič jih ni ustavilo, ne mrez ne sneg ne influenza ne italijanski štrajki ne prenapolnjeni vlaki. Kako močno so tovarne v Zahodni Nemčiji odvisne od priseljenskih delavcev, se vidi po tem, da je marsikatera tovarna morala omejiti proizvodnjo za praznične dneve. Prazniki so pokazali, da v Evropi še ni konjunktura začela pometi.

Največ je potovalo delavcev v Jugoslavijo, Grčijo, Turčijo, Italijo, Španijo, Alžirijo in Portugalsko. Nič jih ni ustavilo, ne mrez ne sneg ne influenza ne italijanski štrajki ne prenapolnjeni vlaki. Kako močno so tovarne v Zahodni Nemčiji odvisne od priseljenskih delavcev, se vidi po tem, da je marsikatera tovarna morala omejiti proizvodnjo za praznične dneve. Prazniki so pokazali, da v Evropi še ni konjunktura začela pometi.

AMERIŠKA DOMOVINA
AMERICAN HOME

6117 St. Clair Avenue — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:
\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:
\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:
\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83 No. 250 Tuesday, Dec. 30, 1969

Stanje ameriškega gospodarstva

Kar mimogrede je prišla sezona za premišljevanje, kako se je obneslo ameriško gospodarstvo v letošnjem letu, kako se obnaša pred novim letom in kakšno naj bo prihodnje leto. Opisi gospodarskega življenja v l. 1969 se bodo vrstili na tekočem traku tja do srede februarja, takrat bo tudi končana doba prerokovanja, kaj nas čaka. Tiste dni bo namreč predsednik Nixon poslal Kongresu poslanico o stanju unije, poročilo o gospodarskem stanju in za nameček še proračun. Mimogrede povedano: pravijo, da bo proračun verjetno večji od \$200 milijonov in ne manjši. To bo zelo hladna prha za vse davkoplačevalce, pa tudi za vse tiste, ki si služijo kruh v konjunktornih gospodarskih strokah.

Na napredek našega gospodarstva v l. 1969 se ne bi mogli pritožiti. Vse gospodarske panoge so dobro napredovale, vse so dobro služile, povsod je bilo dela ne ravno zmeraj na pretek, pa vendarle dosti, pri čemur so prejemi rasti, čeprav ne zmeraj tako hitro kot draginja.

Najbolje se je seveda odrezala proizvodnja, toda ne vsa nankrat in ne zmeraj povsod. Proizvodnja je napredovala tudi po količinah in ne samo po vrednosti. Po količinah jo lahko ocenimo, ne pa po vrednosti, kajti kupna moč našega dolarja je celo leto lezla navzdol. Naj si kdo naračuna take ali take dolarske zneske, ki jih je zaslužil, prigrisnil ali privarčeval, njegovi dolarji so sedaj 4-6% manj vredni, kot so bili v začetku leta. Če jih pa meri po cenah, ki jih je moral tekom leta plačevati za svojo osebno ali družinsko potrošnjo, je pa padec dolarjeve kupne moči še veliko večji. Izredno močno so se namreč podražili osnovni predmeti naše porabe, posebno prehrana.

Vrhunec je letošnja konjunktura doživela sredi poletja, od takrat naprej so se pa že začele kazati luknje, ki sicer ne pomenijo nobene krize, namigujejo pa na možnost zastoja v napredku. Napredek bo, toda manjši od tistega, ki smo bili nanj navajeni celih 8 let. Povprečen Američanec vse to čuti le slučajno. Kdor je na primer zaposlen v avtomobilski industriji, že sliši glasove, da dela ne bo toliko, kot ga je bilo, ker so tovarne začele omejevati proizvodnjo. Kdor je srečen lastnik te ali one delnice, nič kaj rad ne sliši besedo borza. Tam namreč tečaji za delnice stalno padajo in so v povprečju tako daleč padli, da so dosegli raven iz l. 1966-1967. Sicer pa radi tega ni treba obupati. Delnice zmeraj padajo proti novemu letu, to je redna prikazen v vsakem letu in ima tudi razlago, ki drži: banke, fondi in zavarovalnice gledajo, da so proti koncu leta njihove zaloge na delnicah manj vredne. Čim manj so vredne, tem več dobička izgine z nizkimi cenami in tem manj je treba plačati davkov. Ko se bliža novo leto, pa cene začno zopet rasti. Tako je tudi letos, ako ne pride zadnji trenutek kaj posebnega vmes. Sicer so pa bile cene za delnice že par let pretirano visoke. Kdor je vložil denar vanje, mu je to vlaganje dajalo od leta do leta manj dohodkov.

Kaj bo škodovalo konjunkturi v l. 1970? Visoke cene! Cene so namreč zadnja leta rastle hitreje kot povprečni dohodki. Tudi z večjimi plačami ni bilo zmeraj lahko varovati dosedanja življenjsko raven. Letos je bilo to še posebno težko. Zato so si potrošniki pomagali s tem, da so kupovali blago slabše kakovosti. Tako so na videz nekaj "prihranili" pri izdatkih za hrano, obleko, perilo, obutev itd. Vsi niso bili tako srečni. Smo že na tem, da četrtnina Američancev ne more več živeti tako dobro, kot je pred par leti. Med njim spada okoli 25 milijonov upokojujencev in okoli 10 milijonov, ki se jim godi še slabše. Nimajo nobenega stalnega vira dohodkov, ker so brez pokojnine. Aka mora četrtnina Američancev omejevati nakupe, se to mora poznati v gospodarskem prometu. Trgovine omejujejo zaloge, tovarne dobivajo manj naročil, omejujejo proizvodnjo. To se že dogaja tuptam od avgusta naprej, le tega vsi ne opazijo.

Če peša oseba na potrošnjo, ni večja tudi tako imenovana kapitalna. To so investicije v nove hiše, nove tovarne, nove stroje, nove rudnike itd. Nove hiše so na primer postale tako drage, da si jih marsikdo ne more več privoščiti. Stavbna podjetja niso radi tega prav nič veselo razpoložena.

Podražila so se tudi posojila, zanje je treba plačevati zmeraj večjo obrestno mero. To draži blago, ki ga kupujemo na obroke, le redki so pa kupci, ki to opazijo. Vse to nas navaja na misel, da nekdanji dobri časi ne morejo trajati večno. To vedo tudi delavske unije. Preje je bilo vsako leto veliko bahanja, koliko bodo unije dosegle pri mezdah pogajanjih. Letos o takih baharijah slišimo le malo. Marsikatera unija bo srečna, ako ohrani pri pogajanjih vse, kar že ima.

Ali se moramo pripraviti na pesimizem? Mislimo, da čas za kaj takega še ni nastopil. Kar je končano, je doba pregrete konjunktura, ko je vsakdo kupoval in nič spraševal za cene. Ta doba je za nami. Smo prešli v dobo zmerne

konjunktura, ko nas čelvelj ne žuli resno, pa se bojimo, da nas bo. V tej dobi bo brezposelnost počasi nihala navzgor, ne bo pa postala nekaj, kar bi nas moralo močno skrbeti. Tudi proizvodnja ne bo več tako samozavestno silila v osprej gospodarskega življenja. Konsum se bo močno umiril, ne bo pa hitro padal na celi črti.

Če bi l. 1970 ostalo pri tem, bi bilo kar dobro. Zgodi se pa lahko, da zagazimo v zastoj, ko bo v gospodarskem življenju zavladala taka tišina, da se je bomo ustrašili, ker nismo več navajeni nanjo. Gospodarski preroki resno računajo s takim zastojem v gospodarskem napredku, ne proročujejo mu pa dolge dobe. Morda bo gospodarskega zastoja konec že proti koncu 1970. Če bo to res, bi bili lahko kar zadovoljni.

Z eno nevarnostjo ne računamo, je pa velika. Federacija se bori za stabilno vrednost dolarja in vživa pri tem podporo vse dežele. Ni to prijeten posel, ker nalaga breme vsakemu Američancu na svoj način. Če nastopi zastoj, bodo bremenja za stabilizacijo postala večja in občutnejša. Takrat se bo začela nezadovoljnost, ki bo silila administracijo v inflacijo. Saj se z inflacijo dajo olajšati na neopazen način vse mogoče gospodarske in socialne bolečine.

Zato je konec boja za stabilen dolar tisto, kar nas najbolj skrbi v prihodnjem letu. Že dosedanja inflacija je namreč poglajala cene v tako hiter tek navzgor, da ga naši dohodki komaj dohajajo. Kaj pa, ako ga l. 1970 ne bodo mogli dohajati?

BESEDA IZ NARODA

Fishingerja počaščena v Chicagu

CHICAGO, Ill. — Ob priliki letošnjega Festivala Slovenskega dneva v našem mestu sta prešla Slovensko odlikovanje (Slovenian Award) poznana slovenska kulturna delavca g. Alfred Fishingerja in njegova soproga g. Metoda. V lokalnem ameriškem časopisu je bilo objavljeno več člankov o zaslugah odlikovancev in je potrebno, da se o tem zabeleži tudi v slovenskih listih.

G. Fred Orehek, sourednik čikaškega dnevnika Chicago Today, in dr. Ludvik Leskovar, direktor slov. radijskih oddaj, sta poudarjala mnoge narodno-kulturne zasluge odlikovancev in dejstvo, da je bilo odlikovanje podeljeno prvič v 19-letni zgodovini Radio kluba zakonskemu paru, ker sta oba vsak na svojem področju mnogo doprinesla pri uveljavljanju slovenstva v Chicagu. G. Alfred Fishingerja je pečovodja zborov pri Sv. Štefanu in se mnogo trudi, da nadaljuje delo g. p. Vendelina za obstoj slovenskega cerkvenega in narodnega petja tako med odraslimi kakor tudi med mladino. Posebno je tudi njegova zasluga, da vsako leto nauči otroke svetostefanske farne šole slovenskega petja za javni vse-mladinski nastop vseh šol naselbine, tako javnih kakor privatnih. Ob tej priliki dobi slovenska pesem vedno lepo priznanje celotne naselbine Osrčja Chicaga (Heart of Chicago). To delo ni lahko, saj je med šolarji tudi več učenec, ki niso slovenskega pokolenja.

Ga. Metoda že več let vodi z uspehom slovenske božične predstave ter okraši slovensko božično drevo v Muzeju znanosti in industrije. Prav tako vodi slovensko skupino pri narodnostnem sejmu ali Folk Fair v Navy Pier v okrilju čikaškega mesta. S temi prireditvami je mnogo truda in dela, toda so važne, ker predstavljajo Slovenijo v sklopu drugih narodov, ki sestavljajo mesto in državo.

Fishingerja sta tudi upravičeno ponosna na svoje otroke. Sin Peter je zdravnik, zaposlen v Washingtonu pri raziskovanju raka, drugi sin Andrej je profesor kemije na Vassar kolegiju, Tomaž deluje v Mirovni legiji (Peace Corps) v Peruju in hčerka gdč. Mojca je študentka na drž. učiteljskem kolegiju v Chicagu.

Na bakreni plaketi je uklesano naslednje: "1969 S.A.R.K. Slovensko odlikovanje, podeljeno Alfredu in Metodi Fishingerju. V duhu darežljivosti in z umetniško sposobnostjo sta doprinesla lep delež k večjemu vpoštevanju slovenskih kulturnih tradicij."

Želimo jima še mnogo uspehov ter iskrene čestitke.

Prireditve Slovenskega dneva je proslavila 51-letnica narodnega praznika 29. oktobra in ustanovitve prve vlade Slovenije leta 1918 ter proslavo 19-letnice slovenskih oddaj na radiju v Chicagu. Na festivalu so izredno uspešno nastopili pevci Korotana pod vodstvom inž. Frančka Gorenška. Velja jim zahvala za njihov trud in poštrevnost, da so nam pripravili izredni kulturni užitek. Oba navzoča kongresnika sta petje visoko pohvalila, enako navzoči apelacijski sodnik države Illinois, ki je poljskega poredka. Stavil jih je za vzgled drugim skupinam, ker se zdi, da tovrstno delovanje usihava.

Festival Slovenskega dneva se bo vršil prihodnje leto v soboto, 24. oktobra, na kar že sedaj opozarjamo javnost.

Dr. Ludvik Leskovar

Tretjerredniška pobožnost

CLEVELAND, O. — Vsi slovenski udje in udinje Tretjega reda sv. Frančiška so povabljeni, naj pridejo v nedeljo, 11. januarja 1970, ob dveh popoldne na svojo redno mesečno pobožnost v cerkev sv. Lovrenca v Newburghu; udeležbe pa naj se prav tako sestanka, ki bo po pobožnosti!

Frančiška Petrič, taj.

Jože Grdina;

Po stopinjah Gospodovih

(Nadaljevanje)

Avto je naglo drčal preko polj in vasi Ezdrelonske planjave, gora Tabor, ki je bila cilj našega potovanja, se je nam naglo bližala. Ni nam vzelo dolgo in naš avto je privozil na 562 m visoko goro Tabor, kjer se je naš šofer izkazal, kako večje je in kako dobro se razume na to vožnjo. Po vijugah in serpentinah, kjer so mestoma prav ostri in nevarni ovinki, je tako lepo previdno, a naglo vozil, da smo ibili kar kmalu na vrhu gore, na to po lepem drevoredu, kjer pred lepim vrtom, katerega obdelujejo frančiškani, izstopimo. Pred nami je lep, v sirskega slogu zidana bazilika Gospodovega spremenjenja. Pozdravljen kraj, kjer se je Gospod spremenil ter se svojim učencem Petru, Jakobu in Janezu pokazal v slavi svojega veličanstva.

Nismo izgubljali časa, ampak smo kar takoj stopili v lepo svetlo, ki se deli v tri ladje in je res lepo, tako, da kar ostrnisi. Na svodu nad glavnim oltarjem je Gospod Jezus Kristus v nebeski slavi, na Njegovi desnici je Mojzes, na levici pa Elija; dva predstavnika Starozakona, nižje doli, nekoliko vstran, pod

Mojzesom je sv. Peter; prav v enaki razdalji, pod Elijem sta sv. Jakob in sv. Janez. Divno!

Tu se je vršil ta lepi, znameniti dogodek, ki se ga vidi v baziliki in ga popisujejo evangelisti. Sv. Matej piše: "Po šestih dneh je vzel Jezus s seboj Petra, Jakoba in njegovega brata Janeza, jih peljal posebej na visoko goro in se pred njimi spremenil, obraz se mu je zasvetil, kot sonce in njegova oblečila so postala bela kot luč. In glej, prikazala sta se jim Mojzes in Elija in sta govorila z njimi. Oglašil pa se je Peter in rekel Jezusu: Gospod, dobro je, da smo tukaj; ako hočeš, naredim tukaj tri šotore, tebi enega, Mojzesu enega in Eliju enega. Ko je še govoril, glej, jih je obsenčil oblak in glej, glas iz oblaka je rekel: To je moj ljubljani Sin, nad katerim imam veselje, njega poslušajte. Ko so učenci to slišali, so padli na obraz in se silno bali. Jezus pa je pristopil, se jih dotaknil in rekel: Vstanite in ne bojte se! Ko so pa oči povzdignili, niso videli nikogar razen Jezusa samega. Ko so šli z gore, jim je Jezus zapovedal: Nikomur ne pripovedujte o tem, kar ste videli, dokler Sin človekov od mrtvih ne vstane!"

Tako poroča o tem dogodku evangelij in tukaj sem se l. 1953 srečal s p. Ivanom Frankovičem. Ko je slišal, da govorim z dr. Koenom v srborhvaščini in sta se že poznala, me predstavi patri Frankoviču, me ta vpraša: Slovenec ste? Iz Amerike? Bog vas sprejmi, dragi brat v Kristusu in po jeziku! Ze devet let sem na Taboru, pa dosedaj še nisem tu srečal ni enega Hrvata ali Slovenca. Vi ste pa prišli na Tabor. Bog vas sprejmi in vas blagoslovi za pot, ki ste jo napravili tu sem. Vidno ginjen mi stiska roko, potem pa pravi: Jaz naše Hrvate tako vabim, naj bi vendar kdaj prišli v to sveto zemljo, pa jih ni. Povsod drugod gredo, tudi po Rimu, le sem jih ni. Bogu hvala, da ste vi prišli.

Tako me je pozdravil dobri p. Frankovič in se mi zahvaljeval, da sem prišel na Tabor, potem pa mi začel razkazovati svetišče, me vodil iz enega kraja v drugega ter razlagal znamenitosti tega kraja. Ko mi je dr. Koen pričel nekaj razlagati ter pripovedovati, ga p. Frankovič prekinel: Gospod doktor, le pustite! Njemu, temu našemu Slovencu iz Amerike bom pa jaz razlagal Tabor, kar je potem tudi storil. Meni je bilo srečanje z dobrim Frankovičem tako všeč, da sem ga zaprosil, da naj bi mi bil za danes po Galileji vodnik. Takoj mi je z veseljem obljubil, da me bo prav rad spremljal po Galileji, kamor bom želel iti. Zelo sem bil vesel tega, le malo nerodno je to bilo zame.

Opatinja Elizabeta, vrhovna predstojnica reda sv. Klare v Jeruzalemu, mi je z najboljšim namenom določila za spremljevalca po Galileji v Sarajevu živčnega Juda, ki se je z materjo preselil v Jeruzalem, kjer je dobil stanovanje v monastiru sv. Klare. Bil je uslužben pri gasilniški postaji Shell v Jeruzalemu. Njega mi je dobra opatinja dala za vodnika po Galileji, kar mi seveda ni bilo nič kaj všeč, a pokazati tega nisem hotel in še manj ugovarjati: Sprejel sem ga. Tako sva prišla na Tabor. Iz te neprijetne zagate me je prav po naključju rešil p. Frankovič, ki se je potem ves dan vozil z nami ter bil moj resnični vodnik po Galileji. Tudi zdaj bi ga zelo rad obiskal in se mu iskreno zahvalil za to njegovo veliko dobroto, a blagi p. Frankovič je že odšel v večnost po plačilo, ki ga je za svoje poštrevnostno in dolgoletno delo za Boga in Sve-to deželo gotovo prejel v nebesih.

(Dalje sledi)

Stoječi les

SPOKANE, Wash. — V zahodnih Združenih državah je za okoli 65 milijonov kubičnih čevljev, stoječega borovega lesa.

J. J. Regerčan:

Poželjivost zapeljuje

SEDANJI ČASI nas vse vodijo v neko megleno bodočnost. Vzemimo tko, kakor komu drago. Zanikati se pa ne da, da se v gospodarskih in drugih političnih med nami v Ameriki in drugod pa svetu kuha nekaj, o čemer velika večina javnosti malo razume, kaj se kuha. Čutila in razumela bo bolj občutno, kadar bo bližajoči čas začel stresati pred njo iz kotlov juho, ki se kuha za njo.

Svaril javnost dosti ne poslušajo. Jih ni v preteklosti, pa zgledata, da jih tudi sedaj ne. Spominjam se let po prvi svetovni vojni. Gospodarske krize so nastajale po evropskih deželah. Pri nas v ZDA so se že začele čutiti pod predsednikovanjem Coolidgea, bolj in bolj ostro pod Hooverjem, dokler se ni vse sesulo leta 1932 in deloma 1933. Tisti, ki smo takrat vozili skozi tista leta in imeli kaj opraviti z lastnim ali drugim gospodarstvom, smo vsi več ali manj zelo ostro občutili tisto krizo.

Omenim naj v tej črtici, ki jo tu objavljam, slučaj, ki je zadel tiste čase eno družino. S pokojnim Johnom Priselom, bivšim groceristom in pozneje realitnim posredovalcem in prodajalcem v Clevelandu, sva obiskala naše rojake za družinske spiske za N. S. leta 1938. Zalosten slučaj, ki se ga večkrat spominjam.

Prišla sva k družini zdaj že več let pokojnega Andreja Ježela. Moj spremljevalec John Prisel mi je že preje omenil, kako "kislavo srečo" je imel Ježel pri svojih načrtih in upanjih na gospodarsko srečo. Pri obisku sem zvedel še več in ostalo mi je v spominu.

Takole mi je bilo povedano: Neki M. Stevenson, prodajalec zemljišč in posestev na vzhodni strani mesta Cleveland, je pregovoril Andreja Ježela, da je kupil šeststobno hišo za \$7,500. Rojak Ježel je imel \$4,000 gotovine, ostalo mu je prodajalec pustil na prvi vknjižbi za dobo pet let.

Ježelova družina se je preselila v kupljeni dom in zadovoljno živela v njem nad osem let. Ježel je bil po poklicu tesar, imel stalno delo in dobro zaslužil. V štirih letih je odplačal dolg. V ostalih par letih si je celo še pet tisočakov prihranil. To v letih med 1920 in 1930. Če bi bil Ježel pameten in zadovoljen, bi bil v takih razmerah lepo v miru živ. Imel je lep dom, pa še pet tisočakov na strani. To je bilo takrat za navadno delavsko družino že lepa ugodnost. Tudi za Ježela bi bila. Ko bi bil on to le razumel. Toda veliko ljudi je takih, da z malim niso zadovoljni, niti ne s primerno ugodnimi razmerami. Čudna je človeška narava, ker vedno več in več hoče.

Leta 1927 so bile cene blagu, pa tudi cene zemljišč in posestev v Ameriki za tiste čase na višku. Na vsaki bajti se je napravil dobiček; zato so postajali nekateri skrajno drzni. Mislili so pač, da zlati časi prosperitete ne bodo nikoli minili. Tudi Ježela se je oprijela taka misel. Neki drugi prodajalec zemljišč mu je začel dokazovati, kako se s posestvi dela denar. Ponujal mu je velikano stanovanjsko hišo "apartment" s šestimi stanovanji na južni strani mesta. Cena ji je bila \$32,000. V zameno je Ježelu ponujal za njegov dom \$12,000. Ker je Ježel lahko dal še \$5,000 gotovine zraven, bi mu bilo treba sprejeti le še \$15,000 prve vknjižbe ali dolga. Računal je: Stanovanja mi bodo donasala \$240 mesečno. Letno bo to zneslo \$2,880. Stroške je pa naračunal: Obresti po 6% od \$15,000 prve vknjižbe ali dolga znašajo \$900. Davki okrog \$350. Letno bi na ta način še od najemnine ostalo \$1,500. (Vse to po tedanjih cenah.) To bi mu v desetih letih izplačalo hišo. Kar bo zaslužil, mu bo še ostalo. Tako je Ježel računal.

Če bi bilo šlo vse tako, kakor

je računal, bi se morda res tako zgodilo. Ampak čisto tako, kakor ljudje računamo, se navadno le malokdaj zgodi. Tudi Ježelu se ni.

Nekako štiri leta je Ježel še dobro izhajal. Toda leta 1931 so se razmere tako poslabšale, da je postalo Ježelovo stanje že obupno. Ljudje, ki so stanovali v njegovi hiši, so bili že skoro dve leti brez dela. Dve dobri družini sta se izselili iz stanovanja. Drugih stanovalcev nad leto dni ni mogel dobiti. Tri družine mu vsled dolge nezaposlenosti že 8 mesecev niso plačale nobene najemnine. Bližal se je čas, ko bi bil Ježel moral odšteti letno plačilo na dolg in obresti \$2,400. Sam je v istem letu zaslužil komaj za življenje. Za davke mu je posodil neki prijatelj. A za plačilo na dolg in za obresti ni bilo novcev. Ježela je začelo skrbeti. Tolažil se je sam, tolažil so ga drugi, da bo bolje. Minulo je leto, a boljših časov le še ni bilo. Denarni zavod, ki je imel vknjižbo na hiši, mu je dovolil ob koncu leta 90 dni podaljšanja. Toda tistih 90 dni je bilo v dolgi krizi le kaplja pomoči v silii. Ko je minilo 90 dni, je bil Ježel v še večji stiski. Sam je bil brez dela, za najemnino ni zdaj ničesar dobil. Leta 1932 je bilo še slabše od leta 1931. Na hiši je bil še dolžan \$10,500, z obrestmi skupaj nekako \$11,035. V hišo je do takrat vložil vsega skupaj z obrestmi do blizu \$24,000. Kaj naj stori? Hišo je postavil na prodaj. A nihče ni vprašal niti za ceno.

Koncem meseca marca 1932 je dobil Ježel končni poziv od banke, da mora do konca aprila vsaj plačati obresti, ali pa bo banka primorana posojilo zaključiti in začeti s tožbo, da zaščiti svoje terjatve. Zdaj je začelo Ježela skrbeti zares. Vse svoje prijatelje in znanee je obšel, pa nobeden mu ni mogel nuditi pomoči. Denarni zavodi v tisti krizi sploh niso posojevali denarja na posestva. Zasebniki so bili večinoma brez dela in so živeli od svojih prihrankov, kdor jih je kaj imel. Kriza je bila na višku. Ne samo rojak Ježel, temveč sto in tisoči drugih je propadlo na enak in podoben način.

Zadeva je šla v skrajnost. Sredi meseca maja je Ježel dobil v roke sodni poziv. Zdaj je vedel, kaj ga čaka. Se je skušal najti rešitev, pa vsi poskusi so bili brezuspešni in zastoj. Ne posojila ne pomoči ni dobil nikjer, niti kupca za hišo ni mogel najti. Prišel je usodni dan, kakor za tisoče sličnih slučajev. Sodišče je razsodilo v zaščito denarnega zavoda, da prevzame za kritje preostalega dolga Ježelovo hišo. In tako se je zgodilo.

Cez dva meseca se je Ježel selil ves obupan. Več kakor 25 let je garal, zdaj pa vse zgubil, kar je imel, kar je prihranil s težkim delom in znojem. Ko bi bil pameten, bi bil obdržal prvo hišo, ki je bila plačana. Poleg hiše je imel še pet tisočakov na strani. Med tem bi bil še nekaj zaslužil in kriza bi ga ne bila uničila. Toda Ježel je računal na več. Hotel je špekulirati in pridobiti še več premoženja, pa je zgubil lastni dom in še prihranke.

"Zlomke naj vzame tako pravico in vse skupaj!" je zarobantil Ježel, ki je zadnjič stopil prag svojega izgubljenega doma.

Njegova žena, ki je bila tiha in blaga, ga je tolažila: "Nič se ne meni, Andrej, saj še ni vseh dni konec. Če Bog da nama pravo pamet za naprej in pa zdravje, bomo že še kaj zaslužili. Samo pameti je nam treba, da bomo v prihodnje znali biti z malim zadovoljni."

Na tale dogodek, o katerem so mi pravili pred 30 leti v Clevelandu, se večkrat spominam, ko čitam tu in tam razne sedanje napovedi in prerokovanja o gospodarski bodočnosti tu pri nas in drugod po svetu. Zgleda, da se nekaj kuha. Svet je pa bolj in bolj razvajen. Ne samo z malim, niti z velikim ni več zadovoljen...

F. S. FINZGAR:

POD SVOBODNIM SONCEM

Vse se je zgodilo v trenutku, obe vojski sta kakor za hip odreveneli, ko sta zagledali dvoboj vojvod. Ko pa se je Azbad zakotalil v jarek, so zagnali Sloveni bojni rig in se vrgli nad Bizantince. V šumah so zabučali rogovi, v boki sovražni konjenici so udarili kij, kopja in sekire. Trobente so zatrobile na beg, vrla tzurulska konjenica se je okrenila, ozlovoljena že prej, zbegana zbog napada, in si sekala pot skozi tolpe golih Slovencev in Antov. Za hrbet ji je pritisnila Iztokova konjenica in jih gnala do Hebra, preko katerega so se oteli zdesetinjeni ostanki vrle vojske, ki jo je vodil kovarnik in ničemurnik Azbad v pogibel.

Vojsko Slovencev je obsedla po tej zmagi besnost. Nekateri so tulili: "Naprej! Nad Bizanc!" Drugi so kakor omotični poklekali pred Iztokom in ga zvali sina Perunovega. Kjer so še dobili ranjene bizantinske vojake, so jih še pobijali s kij, kakor živino in metali utripajoča telesa na grmade. Med ranjenci so dobili še živega Azbada. Privlekli so ga pred Iztoba.

"Usmiljenje!" je zaječal Azbad, ko je dvignil s krvjo zalite oči in zagledal pred seboj tistega, katerega je privezal k jaslim na povelje nje, ki je sedaj njega poglala v smrt.

Zaklopi je oči, zaškrtal z zobmi in šepetaje izustil:

"Prekleta — Teodora!"

Iztoka je stresla mrzlica. Obrnil se je od krvavega lica in rekel tolpi:

"Vaš je — vaše je maščevanje za moje trpljenje!"

Divji mladci so ga zgrabili, strgali z njega obleko in zavih-teli umirajoče telo —

CHICAGO, ILL.

GREETINGS

HOLIDAY GREETINGS TO ALL
LAWDALE NATIONAL BANK
3333 W. 26th St. Member F.D.I.C.
New Evening hours: Effective Jan. 2, Fri. open 4:30 - 7:30 p.m. Closed Thurs. Eve's.

SEASONS GREETINGS TO ALL
OUR FRIENDS AND ASSOCIATES
MELROSE PARK
NATIONAL BANK
F.D.I.C. — 9 Broadway
FI 3-1200

HELP WANTED

ARE YOU WILLING TO INVEST 5 MINUTES IN YOUR FUTURE?

One Phone Call Can Do It.

Look to TOURO INFIRMARY

NEW ORLEANS, Louisiana

ASST. OPERATING ROOM SUPERVISOR
PSYCHIATRIC HEAD NURSE
EVENING OR NIGHT SUPERVISOR
GENERAL DUTY NURSES

- 2 to 4 weeks annual vacation depending on position
 - Excellent career development program
 - Enjoy benefit programs you now have
- Plus
- Minutes from the fantastic French Quarter
 - Child care center

If you're ready to move up, call collect:

Miss FRANCES CRITTENDEN, R.N.
AC 504, 897-3311, Extension 351
1400 Foucher Street
NEW ORLEANS, Louisiana 70015

(252)

PETINDVAJSETO POGLAVJE

Drugo jutro je Iztok želel, da se vrne z vso vojsko takoj pred Toper. Pozval je starešine na posvet. Toda prej se je še zgrnila krog njega vsa podivjana tolpa in zahtevala pohoda proti Bizancu. Iztok je takoj spoznal, da ne ukroti množice. Z veliko zgornostjo je komaj dosegel, da se je narod umiril in zadovoljil z njegovim poveljem:

"Konjenica se vrne! Po šumih in bregovih, koder so skriti Bizantinci, se ne more kretati. Zato naj gre pehota na plen sama, naj nalovi krščenikov, naropa govedi in drobnice, potem naj se vrne za Toper, da se napotimo domov! Zima prizanša, pot prek Hema še ne bo zasnežena. Ko bi prezimovali tod, bi utegnil Upravda zbrati vojsko, katere se sicer ne bojimo, toda s tolikim plenom obteženi, bi bili ovirani in lahko zgubimo vse, kar smo si nabrali."

Narod je bil s tem zadovoljen. Pehota se je ločila od konjenice in se razlila po gozdi in selih. Iztok pa je odjezdil pred Toper čakati Irene in Ljubince. Za vojvodo pehote je določil Anta Viljenca in Slovena Jarožira. Strogo jima je naročil, naj se vojska ne razleti posamič. Dasi

CHICAGO, ILL.

MALE HELP

AUTO BODY AND
FENDER MEN Needed.
Salary or Commission.
DANNY'S AUTO
PH. 225-8670

(251)

REAL ESTATE FOR SALE

BERWYN — FOR SALE
BY OWNER.
8 year old brick. 2 Flat, 5 1/2 and 4 1/2. 2 car gar. \$38,900.
Phone 788-0425

(251)

BERWYN — Nr. Cermak Rd. By Owner. — 2 Flat brick. 3 Bedrm. up — 2 bedrm. down. Hot water heat. 220 line. Encl. porches, 2 car gar. 788-0425

(251)

ni najmanjšega suma, da bi Bizantinci zbrali novo vojsko, vendar zahteva, da se mu javljajo dogodki slednji dan in se za štirinajst dni že vrnejo s pohoda pred Toper.

Ko je Iztok odjahal na čelu jezdecev, pozdravljen in slavljen od vseh bojevnikov, ga je obšla tesna skrb. Pogladil je v skok in se ločil od vojske. Celo Rada v tem trenutku ni trpel ob sebi.

Ko je zaostal daleč za njim topot konj, je izpustil brzdo, od-pahnil šlem z glave in se zamislil.

"Preveč veselja ste mi natočili, bogovi, preveč! Prizanesite!"

Zgrozil se je ob misli, da gre sedaj tja, kjer seže po najslajši čaji, po Ireni.

"Prizanesite! Samo še to mi naklonite, še njo, potem je mera zvrhana. Potem jemljite, pripravljene sem!"

Ali že je dvignila glavo groz-na kača v njegovem srcu in zasikala z jezikom.

"Čemu bojazen? Kaj so res zmagovali bogovi? Kaj je Pe-

run? Kaj je Svetovit? Tvoja roka je zmagovala — tvoja modrost je vodila vojsko! Kdo je otemal Ireno? Perun, Svetovit, sojenice? Ona se jim roga in jim ne žge obetov! Kdo jo je otemal? Krist? Njen Bog? Zato, da jo dobiš ti — barbar? O, nikoli!"

"In vendar ona veruje Kristu in blagovesti in moli Krista zase in ga moli zame, zame, ki sem poklal toliko krščenikov: In če se Krist razsrdi name in mi Ireno otme, ko že iztegam roko, da ji jo položim krog vratu..."

Junaka je obšel strah, srce, ki v največjem boju ni poznalo bojazni, se je krčilo in trepetalo.

"O bogovi, o Kriste, prizanesite, usmilite se!"

Zatisnil je oči, da bi ne videl pretečih senc, ko so plule izpod neba kakor poslanke Peruna in poslanke Krista. Ali tedaj se je med temi senčami pojavila Irena, v očeh polna vere, z veseljem upanjem na lico, z blagovestjo ljubezni na srcu, njene ustnice so se smehljale njegovim dvomom. Na njegove prsi je potrkal vabeči glas kakor nekaj:

"Veruj, Iztoc, veruj resnici in Kristova ljubezen napolni tvoje srce."

Kakor iz sanj ga je prebudil peket konj. Konjenica je dohitela zamišljenega vojvodo.

"Ne razmišljaj, Iztoc! V nekaj dneh svatujeva! In če ju ne bo, greva v Solun! Na bogove!"

Od veselja ožarjeno lice Radovo se je ozrlo v Iztoka.

Svarunič je potegnil s krepko roko za brzde, si nadel šlem, kakor da bi si hotel zaščititi glavo pred skrbi polnimi mislimi, in začel pogovor z Radom o piru, o svatbi.

Ko je Iztok s četami dospel zopet pred Toper, so privrele iz gozdov in špil deklice, pastirji in mladci, ki so čuvali plen in ujetnike. Prvi dan Svarunič ni žugnil ne z očesom ne z besedo. Dovolil je polno svobodo divjemu ljudstvu, da je veseljačilo brez meje, da so se naplesali in napojili, najedli in napeli do onemoglega truda. Drugi dan pa je zadonela njegova resna beseda. V tesno drago je segal toplota ter ji določil stroga opravila. Tesači so sekali les in nare-

jali nerodne lesene telege za prevoz žita. Drugi so rezljali jarme za vola, nekateri klali vitre in pleli koše, da bi jih oprtali volom in konjem ter vanje napolnili plen, ki ga prinese s seboj vojska, ropajoča po Traciji. Pastirje je pogladil v loze s srpi, da so želi usehlo travo in jo vezali s trtami in trda bremenena. Zakaj vedel je, da utegne na povratku živina trpeti glad po opustošenih in požganih pokrajinah.

Vojakom je velel, da so pravljali opremo, snajili orožje, brusili meče, koničili kopja. V Rustikovi kovačnici so našli zalogo podkev. Kovači so podkavali konje, ki niso bili vajeni trdih potov z boso nogo.

Dekletom je izročil oskrbo ranjencev in pripravljane jedi za vojsko. Sužnji so trli ječmen in pšenico v žrmljah, dekleta so pekla slihor in ga skladale v koše za brašno na dolgo pot. V nekaj dneh se je vse gibalo, kakor bi ne bili na pohodu, ampak doma v gradišču, v slovenskih in antskih selih.

Iztok je poiskal pretorij in pripravil v palači stan za Ireno. S fora je velel potrebiti sledove razdejanja in krvi, vse mrličje je dal zasuti v globoke rove za mestom.

(Dalje prihodnjič)

V BLAG SPOMIN
OB DESETI OBLETNICI ODKAR
JE UMRL NAŠ LJUBLJENI
SOPROG IN OČE

Steve Lovrin

Izdihnil je svojo plemenito dušo
dne 30. decembra 1959

Gospod, daruj mu mir,
naj večna luč mu sveti;
ker si dobrote vir,
uživa raj naj sveti.

Zalujoci:

SOPROGA in OTROCI

Cleveland, Ohio 30. decembra 1969.

Naznanilo in Zahvala

S tugo v naših sreih naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem, da je kruta smrt pretrgala nit življenja našemu nadvse ljubljenu in nikdar pozabljenemu očetu, staremu očetu in tustu

1888

1969

JOHN TAVČAR

Zbrani v veselem družinskem krogu na Zahvalni dan, se je dragi oče počutil srečnega in ponosnega, zadovoljen sam s seboj, da bo recital za ta dan primerno pocižjo, kar je zelo rad storil, ko so bili otroci in vnuki skupaj. Ko smo se tako veseli pripravljali, da zasedemo svoja mesta ob mizi, se je oče nepričakovano zgrudil, zadet od možganske kapi. Prepeljan je bil takoj v Euclid General bolnišnico, kjer pa mu vsa zdravniška veda ni mogla pomagati. Svoje mile oči je dragi oče zatisnil za vedno v petek, 28. novembra 1969.

Pokočnik je bil rojen 13. decembra 1888 leta v Zagrebu, toda so ga starši vzeli še kot deteta v Ljubljano, kjer je bil vzgojen. V Ameriko je prišel 13. aprila 1913 leta. Kakor večina priseljencev, je tudi naš ata imel težak boj za preživljanje svoje družine. Pa vseeno ga to ni oviralo pri njegovi vnemi in delu za blagor svojega naroda. Zanimal se je za društva in sploh za vsako prizadevanje, ki je bilo v splošno korist. Zato je bil tudi pri onih, ki so začeli z delom za zgradbo Slovenskega narodnega doma, kateremu je ponosno tajnikoval nad 25 let. Enako je bil tajnik 50 let pri društvu Carniola Tent št. 1288 T.M., tajnik društva Jugoslav Camp št. 293 W.O.W., zapisnikar društva Slovenec št. 1 A.D.Z., nadzornik društva Naprej št. 5 S.N.P.J., med ustanovitelji in prvi tajnik Slovenskega doma za ostarele, Kluba slovenskih upokojencev ter sotrudi pri raznih drugih civilnih skupinah. Rad je pomagal, kjer koli je bilo treba. Ko je odstopil tajništvo Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave., je bil na letni seji lastnikov članskih certifikatov imenovan za častnega tajnika. Pozneje je bil zopet izvoljen za rednega člana Direktorija in tudi bil v nadzornem odboru. Častno je zastopal Dom kot "Mož leta 1965," kateri naslov so mu v priznanje za njegove zasluge nakazali po Federaciji Slovenskih narodnih domov v Clevelandu. Po smrti naše mame leta 1946, je ata skrbel za nas v dvojni meri. Želel je, naj bodo njegove hčerke in sinovi zavedni ameriški Slovenci. Lep vzgled nam je dajal, za kar smo mu hvaležni.

Pogreb je bil 2. decembra 1969. Njegovo truplo je ležalo na mrtvaškem odru v avditoriju Slovenskega narodnega doma, od koder je

Utihiil je glas našega ata. Lepo nas je učil in spodbujal, v naša srca je vcepil ljubezen do lepote naše narodne dediščine. Tako ponosen je bil na svoje ameriško državljanstvo kot na to, da je Slovenec. Nikoli ne bomo pozabili s kakim ponosom je venomer rekel: "Ponosna sem, da sem Slovenec." Žal nam je, da mu usoda ni na klonila dočakati njegovega 81. rojstnega dne, ki bi bil 13. decembra. Odsel si od nas, ljubi ata, a spomin na Te bo ostal svetel v naših sreih do konca naših dni.

Snivaj sladko večni sen!

Tvoji žalujoci:

JOHN, THOMAS in LARRY (v New Yorku), sinovi
FRANCES, PAULINE DEBEVEC
MARGARET in DOROTHY, hčere
ROSEMARY, DORIS in ELLEN, sinuhe
MATHEW DEBEVEC, zet
vnuki

Cleveland, O. 30. decembra 1969.

bil pogreb v cerkev Sv. Filipa Nerijskega, nato pa je bil položen k večnemu počitku na pokopališče Calvary v grobnico poleg njegove soproge, naše mame, katero je zelo pogrešal.

Tem potom si štejemo v dolžnost izreči našo iskreno zahvalo vsem, ki ste pokojnemu atu izkazali zadnjo čast in ga prišli kropiti; vsem, ki ste mu položili tako lepe vence ob krsti in darovali za sv. maše; vsem, ki ste prispevali v razne dobrodelne namene v njegov spomin, kot za Slovenski dom za ostarele, itd.; vsem, ki ste dali svoje avtomobile na razpolago pri pogrebu ter ga spremlili na njegovi zadnji zemeljski poti.

Našo zahvalo naj prejmejo tudi pevci zbora Zarja in Glasbene Matice za ganljivo petje ob krsti ter pevci zbora Slovan, ki so mu v spomin zapeli pesem ob priliki njih koncerta; Mr. Martinu Antončiču in Mr. Tony Petkovskemu, ki vodita Slovenske radijske oddaje in sta posvetila vsak svoj program v počast očetu; dalje Direktorij Slov. nar. doma za izkazano uslugo; Zakraskov pogrebni zavod za lep in dostojanstven pogreb in vso poslugo, ki so jo nam nudili v žalostnih dneh.

Lepe hvala tudi ženam in dekletom, ki so pripravile prigrizek po pogrebu, kakor tudi slehernemu, ki je na en ali drugi način izkazal sočutje in nam bil v pomoč in uteho v naši bridkosti. Prijatelja spoznaš v potrebi, zajo vas ne bomo nikdar pozabili.

Še posebej se zahvaljujemo Mrs. Miller, poklicni bolničarki, ki je tako večje in nežno skrbela za pokojnika ves čas v bolnišnici ter mu nudila vso pažnjo, da mu lažje stanje.

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1053 East 62 St.

431-2088

17010 Lake Shore Blvd.

531-6300

GRDINOVA TRGOVINA S POHIŠTVOM

15301 Waterloo Road

531-1235

K S K J

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLISKA JEDNOTA

(K.S.K.J.)

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA KATOLIŠKA PODPORN ORGANIZACIJA V AMERIKI

sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu.

- Izdaja najmodernejše vrste zavarovalnic za odrasle in za mladino:
- od \$500.00 do \$15,000.00 posmrtnine
- za onemoglost, poškodbe in operacije do vsote \$600.00
- za odrasle člane bolniško podpora
- članom posodi denar za nakup doma.

Za seznam in pojasnila o tajniku ali tajnici v vaši okolico izpolnite izresek in pošljite na glavni urad K.S.K.J.

AMERICAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION (K.S.K.J.)
351-353 No. Chicago St.
Joliet, Illinois 60431

Radi bi več pojasnila o K.S.K.J. ter ime in naslov tajnika(ice) v naši okolici.

IME
NASLOV
MESTO
DRŽAVA CODE

ČE SE SELITE

Izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO